A°. 1840. N°. 65.

DONDERDAG, 13 AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

NOTIFICATIE,

van den 11 Augustus 1840.

De Gouverneur Generaal ontwaard hebbende de moeijelijkheden, welke er voor de Ingezetenen zich somwijlen voordoen, uit hoofde van hunne onbekendheid met de namen van diegenen, die in de Burgerregisters zijn ingeschreven, heeft goedgevonden en verstaan te bepalen, dat voortaan op de gewone kantoor-uren ter Gouvernements Secretarij zal gevaceerd worden, om aan belanghebbenden deswegens de noodige mededeelingen te doen, immers voor zoo verre betreft de geslachts- en voornamen der in die registers ingeschrevene personen.

De Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,
J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Augustus 1840.

(28715) De navolgende Personen hebben op heden aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit de Kolonie.

PAULUS JACOBUS SCHMIDT.
PIERRE DUBUS. — En
Minderjarige ARON BUENO DE MESQUITA Jz.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Augustus 1840.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om Brieven van Manumissie, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1o. Mr. P. FIERS SMEDING, voor den Slaaf *Andries*; hem in eigendom toebehoorende.

2o. De Weduwe JUDA MACHIEL DE VRIES, geboren ALEXANDER; voor de Slavin *Premiere* en haar Kind *Paul*; haar in eigendom toebehoorende.

3o. De Weduwe J. A. C. HIRSCHFELD, geboren A. C. BUSCH, voor den Slaaf *Willem*; haar in eigendom toebehoorende.

4o. SALOMON SOESMAN JUNIOR, voor den Slaaf *Laurens*; hem in eigendom toebehoorende.

5o. ISAAC BROMET, voor de Slavin *Petronella*; hem in eigendom toebehoorende. — En

6o. J. VAN BEERENSTIJN, voor de Slavin *Cornelia* en haar Kind *Alexander*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

Met voorkennis van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, is door den ondergeteekende het volgende *Tarief* bepaald, voor de *KOLONIALE PRODUCTEN*, welke door de HANDELAARS of SLIJTERS in KOFFIJ, SUIKER, CACAO, MELASSIE, VOORLOOP en LIKA worden verkocht:

De HEELE KOFFIJ,	voor 50 Centen	het ℔.
» GEBROKEN dito,	» 40	» » »
» GEBRANDE dito,	» 56	» » »
» SUIKER,	» 18	» » » verkocht wordende bij een pond of grootere hoeveelheid.
» Idem,	» 20 Centen	het pond verkocht wordende in minder hoeveelheid dan een pond.
» MELASSIE,	» 60 Centen	de gall.
» CACAO,	» 25	» het pond.
» LIKA,	» provisioneel zonder prijsbepaling.	
» VOORLOOP,	» provisioneel zonder prijsbepaling.	

Paramaribo, den 12 Augustus 1840.

De fungerende Procureur Generaal der Kolonie SURINAME,
P. FIERS SMEDING.

(28710) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 14den Augustus 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Eduard, Geluk, Theresia, Grewa* en *Fannij*, bekend ten name van L. FESSLER, doch het eigendom van E. NAHAR.

Paramaribo, den 8 Augustus 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

J. G. KRAMER

heeft ontvangen en biedt de navolgende *WIJNEN* ter Koop, als:

CÔTE RÔTIE, ROODE HERMITAGE, PORT WIJN, PETIT BOURGOGNE, WITTE- en ROODE MUSCAAT WIJN, ST. ESTEPHE MEDOC, CHATEAUX HAUTBRION, VILLENEUWE CATEAU DE CANTEMERLE, MIRMAN 1e. VIN DE ST. ESTEPHE, gesorteerd in kistjes van 12 flancons, heele- en halve oxhoofden *extra* BORDEAUX WIJN, ST. EMILLON en CHATEAU LOUVIERRE in kisten van 50 flesschen, HOCHHEIMER-, NIERENSTEINER-, LAUBENHEIMER-, en andere RIJNWIJNEN, MADERA- en TENERIFFE WIJN.

EN IN VOORRAAD:

PROVISIEN, KRUIDENIERSWAREN, DRANKEN, VERFWAREN, en OLIE, STUKGOEDEREN, *TABAK, SIGAREN, SNUIF* en meer andere GOEDEREN. (28125)

Paramaribo, den 7 Augustus 1840.

(28241) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 ure, verkoopen: PROVISIEN, STUKGOEDEREN, — WANE- en KOPIE PLANKEN, van de Gronden *Hanover* en *Quapibo*.

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 10den dezer, de Nd. Am. Creole, Kapt. F. Nickerson, naar Bonaire en Curaçao, in Ballast.

Den 11den, het Schip Amsterdam, Kapt. L. Wildschut, naar Amsterdam, lading: 278 vaten Suiker, 8 balen gebroken Koffij, 43 balen schoone- en 3 balen vuile Katoen, 170 balen Cacao en 20 vaten Rum.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 6 Junij 1840)

Nederlanden.

AMSTERDAM, 4 Junij.

De jongste berigten wegens den toestand des Konings van Pruissen (*), luiden wederom gunstiger. Indien al de maagverslijming en de daardoor veroorzaakte ligchaamsverzwakking niet dan door eene langdurende behandeling kan worden gekeerd, moet toch het meest geruststellende vooruitzigt bestaan, dat de sterke ligchaamsgesteldheid des Konings op het einde over de ondermijnende ziekte, zal zegevieren.

Bij koninklijk besluit is het departement van binnenlandsche zaken gemagtigd, om gevolg te geven aan het voorstel van de commissie van beheer en toezigt over *de droogmaking van het Haarlemmermeer*, en mitsdien over te gaan tot het doen

(*) In onze Courant van Maandag den 3den Augustus jl., hebben wij gewag gemaakt, van het overlijden des Konings van Pruissen, door het dagblad *de Commerce Belge*, medegedeeld; — dit berigt verdient echter nadere bevestiging.

AANMERKING VAN DEN RED.

aanbesteden van het bouwen van drie vaste houten bruggen met steenen landhoofden en vleugels, over het gegraven wordende hulpkanaal ten behoeve van de Katwijksche uitwatering, in de rigting van drie, door dat kanaal doorsneden wordende wegen.

— Te Berlijn is den 1 dezer de Grootvorst troonopvolger van Rusland aangekomen, en is op denzelfden dag de eerste steen, voor het monument ter eere van Frederik den Grooten, met den meesten luister gelegd, bij welke plegtigheid, onder anderen aanzienlijke personen, ook Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden tegenwoordig was.

Belgie.

BRUSSEL, 1 Junij.

De Koningin der Franschen is heden namiddag ten twee ure alhier aangekomen: hare reiskoets, alsmede eene andere met haar gevolg waren met vier paarden bespannen. H. M. heeft zich regtstreeks naar Laeken begeven. Overal op haren weg werd de Koningin met eerbied begroet. Hare tegenwoordigheid bewijst dat het oogenblik der verlossing van de Koningin der Belgen zeer nabij is.

In den *Observateur*, welke thans geheel ministerieel geworden is, leest men dat de Heer Nothomb grootelijks verdacht wordt gehouden van tegen het tegenwoordige ministerie te intrigeren. Datzelfde dagblad bevestigt insgelijks het vroeger gemelde berigt betreffende de reclamatien van Koning Willem op het materieel van onzen koninklijken schouwburg.

Mengelingen.

Een Spaansch Meisje.

Een Fransch kavallerie-regement trok langs den naauwen weg, die van het vlek Sant-Pablo naar het dorp Alorca, in Estremadura, leidt. Het was twee ure des morgens, en geen trompetgeschal of militair commando stoorden de diepe stilte des nachts; het dof en eentoonig paardengetrappel verried alleen het geheim van dezen togt.

Met het krieken van den morgen kwam men in het gezigt van het dorp. De kolonel deed alle uitgangen bezetten, en reed zelf naar het groote plein, van eenige dragonders vergezeld, die eene draagbaar, met een' ruitersmantel bedekt, met zich voerden. Alle deuren waren gesloten; de inwoners, door deze overrompeling van schrik bevangen, hadden hunne woningen zoo veel mogelijk versterkt. het dorp was stilzwijgend, als het graf. Maar het kordon van troepen sloot hetzelve al naauwer en naauwer in; de krijgslieden drongen in de huizen, doorzochten die van boven tot beneden, en haalden de Spanjaarden daaruit, welke te vergeefs eenen wanhopigen wederstand boden. Schrikkelijk was het, die teedere vrouwen tegen de sterk gespierde ruiters te zien worstelen, en het gillend geschreeuw der kinderen te hooren, terwijl de mannen, onder het bewaren van een norsch en somber stilzwijgen, onmeedogend gebonden, werden voortgesleurd. Na verloop van weinige oogenblikken waren allen op het plein in tegenwoordigheid van den kolonel vereenigd; elk hield de oogen op hem gevestigd, en verbeidde met angst de ontknooping van dit ijsselijk drama.

»Dragonders van het 27ste regement," sprak hij ten laatste, zich tot zijne ruiters wendende, »een schandelijke moord is gisteren aan een' uwer kameraden bedreven; en, bij mijne eer, deze nieuwe misdaad zal niet ongestraft blijven... Spanjaarden! een uwer is schuldig aan dezen moord; in naam van uw aller behoud, bezweer ik u mij den dader te ontdekken!"

Hij gaf eenen wenk, en men zette de draagbaar neder. Alle de aanwezigen aanschouwden nu met afgrijzen het lijk van eenen trompetter, op eene onmenschelijke wijze verminkt; het gelaat was met bloed en stof bedekt, en een dolk was in de borst gebleven.

Een kreet van wraak en verontwaardiging doorliep de gelederen der ruiters, en de angst stond op het gelaat der Spanjaarden uitgedrukt.

»Een uwer heeft dezen moord begaan." hernam de kolonel. »Indien binnen vijf minuten de schuldige mij niet bekend is, zullen binnen de tien minuten, al de aanzienlijken van het dorp met den kogel gestraft worden"

Een diep stilzwijgen volgde op deze verklaring. De inwoners zagen elkander aan, als om den Franschen te betuigen, dat zij zich alle voor de hun ten laste gelegde daad verantwoordelijk stelden. De dood bedreigde hen; de Franschen waren voor hen, door hunne houding en onderdrukte wraakkreten genoegzaam aantoonende, hoezeer zij van het verlangen blaakten, om hunnen spitsbroeder te wreken. Het geheele dorp was getuige geweest van dien moord, op den helderen dag, en op het plein zelf, begaan; en evenwel, tegenover zulk een dringend gevaar, kwam het geen' enkele dezer dorpelingen in de gedachte, zich door eene aanbrenging te redden; zoo innig was de haat der Spanjaarden tegen de Fransche overheersching, zoo diep ingekankerd was hunne verfoeijing van het vreemde juk, dat tallooze bajonetten te vergeefs hun trachten op te leggen.

Het noodlottig oogenblik naderde. Beide partijen zagen elkander stilzwijgend aan, en geene gebaren verrieden den vreeselijken gemoedstoestand van allen. Men had bijkans de plegtigheid eener lijkstaatsie meenen te aanschouwen.

»Dat men den Alcade voor mij brenge!" beval eindelijk de kolonel, op forschen toon.

Een detachement dragonders naderde, den gevangene met zich voerende. Men blinddoekte hem, en deed hem tegen de kerkdeur leunen. De soldaten gingen met geladen geweren op eenige passen van hem afstaan, slechts een sein afwachtende, om over het leven van dien ongelukkige te beschikken.

»Vuur!" riep een officier.

De Alcade viel, van onderscheidene kogels doorboord.

Dit treurig schouwspel wekte zelfs het medelijden der Franschen op, in weerwil hunner verontwaardiging over het gruwelijk noodlot van hunnen spitsbroeder, en zij wendden de oogen af van dat ontzielde ligchaam. Na den Alcade verscheen de assistent. Deze was een grijsaard met een kaal voorhoofd, en eenen blik vol kalme waardigheid. Hij stiet den blinddoek, waarmede men zijne oogen wilde bedekken, van zich af, rigtte zijne blikken ten Hemel.... en eene nieuwe ontploffing volgde. Een tweede slagtoffer was gevallen.

De kolonel Lallemant was echter geenszins wreed en onmeedoogend. Hij was daarentegen een braaf officier, die van zijn gezag een gepast en gematigd gebruik maakte; doch hij begreep, dat hij in zulke moeijelijke omstandigheden alleen door eene onverbiddelijke gestrengheid aan te wenden aan zulke moordtooneelen, die zich dagelijks herhaalden, een einde kon maken. Evenwel deden de treurige plegtigheid dezer strafoefening, deze koelbloedige moed tegenover den dood, en vooral het denkbeeld, dat zijne wraak tien onschuldigen zou kunnen treffen, alvorens den waren moordenaar te straffen, hem besluiten om de vreeselijke proef te staken, en hij keerde zich om, ten einde den aftogt te bevelen, toen een schot viel; men zag den kolonel zich op de stijgbeugels overeind rigten, een oogenblik waggelen en met zijn paard in het zand nederstorten. Aller oogen wendden zich naar de plaats, van waar men geschoten had. Een nevel van rook dwarrelde nog boven een der kerkramen, het verblijf van den eenzigtbaren moordenaar aanwijzende. Terwijl men den kolonel van onder zijn paard, dat alleen was getroffen, losmaakte, drongen eenige dragongers door het volk, en braken met de kolven hunner geweren de kerkdeur open.

In het binnenste van het heiligdom heerschte de diepste rust. Een jong meisje hield zich onbewegelijk boven op de trappen van het altaar: met de eene hand rustte zij op eene karabijn nog rookende van het slot; met de andere omvatte zij een kruisbeeld. Toen de soldaten haar naderden, deed zij geene beweging om zich te verdedigen, of haar behoud in de vlugt te zoeken; zij liet zich tot op het plein voortslepen, en alle hare landgenooten gaven een' gil van verbazing, daar zij haar voor de dochter van denzelfden Alcade, even te voren door de kogels der Franschen gevallen, herkenden.

Hare hooge in slanke leest, haar trotsch, doch beminnenswaardig voorkomen bezoemden te gelijk ontzag en bewondering in. Welverre van angstig of beschroomd de oogen neder te slaan, wierp zij kalme blikken om zich heen, alsof de door haar verrigte daad geheel eenvoudig en natuurlijk ware geweest, en haar niet aan de schrikkelijkste gevaren hadde blootgesteld. De kolonel kon bij het aanschouwen harer moedige houding niet nalaten van eenige belangstelling te laten blijven; en hij dacht bij zich zelven, dat een volk, hetwelk den dood boven de schande eener aanbrenging de voorkeur geeft, en wiens vrouwen zulk eenen mannemoed betoonen, met groote en edele deugden moet begaafd zijn.

»Gij zijt het derhalve, jong meisje," sprak hij, »die getracht hebt mij het leven te ontrooven?"

»Ik zelve."

»En wie heeft tot deze daad aangezet?"

Zij keerde het hoofd om, en wees met den vinger de beide geheel bebloede lijken aan.

»Weet gij," hernam hij, na een oogenblik stilzwijgens, »welk lot u de krijgswetten bereiden?"

»Den dood — en ik ben gereed dien te ondergaan."

»Neen, meisje, gij zult niet sterven. Ik eerbiedig uwen moed, schoon ik uwe dwaling betreur; reeds te veel bloed heeft hier gestroomd."

Na het uitspreken dezer woorden liet hij den aftogt blazen, en het regement verdween, in een stofwolk gehuld.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.